

ת"פ (חיפה) 30247-12-21 - מדינת ישראל - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' יוסף והב

ת"פ (חיפה) 30247-12-21 - מדינת ישראל - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' יוסף והב, שלום חיפה
ת"פ (חיפה) 30247-12-21

מדינת ישראל - מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

נגד

יוסף והב,

אלדד מויאל,

אלרועי גולדמן,

בית משפט השלום בחיפה

[19.11.2024]

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

החלטה

1. הדיון נקבע להיום לשמיעת פרשת הגנה לאחר שנדחה מספר פעמים מטעמים שונים.

2. בפתח הדיון עתרו הצדדים כל אחד בבקשה שונה.

3. ב"כ הנאשם 1 עתר שלא להשיב לאשמה (בקשה שהוגשה בכתב מבעוד מועד וניתנה עליה תגובת המאשימה).

4. ב"כ הנאשם 2 עתר לבטל את כתב האישום מטעמים של אכיפה בררנית, אך עקב הערות בית המשפט חזר בו מבקשתו והותיר אותה לסיכומים.

5. ב"כ המאשימה עתר להגיש ראיות נוספות לאחר שכבר הסתיימה פרשת התביעה.

6. עוד אציין, כי ב"כ הנאשם 1 ביקש לעיין בבקשתו שלא להשיב לאשמה לאחר שבית המשפט יכריע בבקשה להוספת ראיה, ולאחר ששקל את הדברים הוסיף על טענותיו, כי כל החלטה שתתקבל על ידי המותב תפגע בהגנת הנאשם 1, ולכן עתר לבטל את כתב האישום מטעמי הגנה מן הצדק.

7. בלב המחלוקת בין הצדדים ניצבת הבקשה להגשת ראיה נוספת מטעם המאשימה, לאחר שכבר הצהירה כי הסתיימה פרשת התביעה.

8. אותה ראייה נוספת, הוא נספח לדוח פעולה שערך הנאשם 1 באירוע מושא כתב האישום, שבזמנו לא היה נרשם במקשה אחת עם דוח הפעולה אלא נלווה לו.
9. לטענת המאשימה, מדובר בראיה מהותית שעקב תקלה נשמטה מחומר הראיות בשל האמור לעיל, אך אותה לאחר השלמת חקירה.
10. המאשימה טוענת, כי האכסניה להגשתה הינה על סמך הוראות סעיף 167 לחסד"פ. עוד נטען, כי על אף הגשה בשלב מתקדם זה לא תפגע הגנת הנאשמים, בדגש על הנאשם 1, מאחר והוא טרם העיד והוא יכול לכלכל את צעדיו בהתאם, שכן, מדובר בדוח נסיבות שהוא כתב ובוודאי מודע לו, והראיה נחשפה בפני ההגנה לפני כחצי שנה.
11. מנגד, טוענת ההגנה, כי אכסניית סעיף 167 לחסד"פ אינה המסגרת הדיונית הנכונה. לגופו של עניין נטען, כי הגשת המסמך בשלב מתקדם זה, פוגעת באופן קשה בהגנת הנאשם 1, שכן, אילו ידע כי המסמך יוגש, היה מכלכל את צעדיו אחרת, המענה לכתב האישום היה שונה וכך גם קו החקירה של העדים. עוד מוסיף הסניגור וטוען, כי בין אם בית המשפט יקבל את המסמך, ובין אם לאו, כל אחת מההחלטות פוגעת בהגנת הנאשם, ומדוע? מכיון שאם בית משפט יקבל את המסמך הדבר מפתיע את הנאשם, ומקפח את הגנתו מהטעם שלעיל, ואם בית המשפט לא יקבל את המסמך, אזי נשללת ההגנה המהותית של הנאשם ביחס לעבירת השיבוש, שכן, המסמך מוכיח שהנאשם לא שיבש את הליכי החקירה (האישום השני שבכתב האישום).
- דיון והכרעה
12. סעיף 167 לחסד"פ קובע כדלקמן:
"סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם, רשאי בית המשפט, אם ראה צורך בכך, להורות על הזמנת עד, ואפילו כבר נשמעה עדותו בפני בית המשפט, ועל הבאת ראיות אחרות, אם לבקשת בעלי הדין, ואם מיוזמת בית המשפט".
13. הפסיקה אפשרה לתקן משגים לתכלית עשיית הצדק וחשיפת האמת כדי למנוע עיוות דין הן לנאשם והן לאינטרס הציבורי על דרך של הבאת ראיות שלא הוגשו:
"בכמה פסקי-דין, שניתנו בבית-משפט זה [בית המשפט העליון - ש.ב.], הודגש הצורך לנהוג בזירות במתן רשות להביא ראיות נוספות, אחרי שנסתיימו ראיות בעלי הדין לפי הסדר הרגיל הקבוע בחוק. ברם, המגמה הברורה בפסקי הדין של בית-משפט זה היא למנוע עיוות דין, העלול להיגרם בין לנאשם ובין לאינטרס הציבורי, העלול להיפגע מזיכויו של עבריין עקב משגה של התובע; המגמה היא שלא לחסום לחלוטין את הדרך להבאת ראיות נוספות" (ע"פ 951/80 יצחק קניר נ' מדינת ישראל פ"ד לה (3) 510, 505 (1981)).
14. הפסיקה הוסיפה וקבעה כי שימוש בסמכות הקבועה בסעיף 167 לחסד"פ, תיעשה בזירות ע"פ 5617/15 מועזת מריסאת נ' מדינת ישראל, פסקה 11, (27.7.2016).
15. ברם, נראה כי סעיף 167 לחסד"פ אדוותי טענו הצדדים, מכון למצב בו שני הצדדים סיימו להביא ראיות, שאז מוקנית לבית המשפט הסמכות, לפעול מיוזמתו, או לבקשת מי מהצדדים, לגבות ראיות נוספות, וזאת לאור הלשון בה נוקט סעיף 167, לאמור, "סיימו בעלי הדין הבאת ראיותיהם".
16. בנדוננו, נראה כי בקשת התביעה, במהותה הינה לחזור בה מהכרזתה על סיום הבאת הראיות מטעמה, כך שתינתן לה האפשרות להגיש ראייה נוספת. כך שעניין האכסניה הפרוצדוראלית המתאימה, הוא לא העיקר, אלא משמעות הדברים בקונטקסט המיוחד של המשפט, והשלכתו על הגנת הנאשמים (וראו גם סמכות בית המשפט לאור הוראות סעיף 3 לחסד"פ).
17. כאמור, בבוא בית המשפט לשקול הוספת ראייה לאחר שהסתיימה הבאת הראיות, המבחן שעל בית המשפט להפעיל בהתאם להלכת קניר הוא מבחן של מניעת עיוות דין לנאשם או לאינטרס הציבורי.
18. לאחר העיון מצאתי להתיר את הגשת הראיה מהטעמים שלהלן.
- א. הראיה שמבקשת התביעה להגיש בשלב זה, הוא נספח לדוח הפעולה שערך הנאשם 1. מדובר כאמור בנספח לדוח פעולה, הדוח עצמו היה בחומר החקירה, ואיננו זר להגנה. הגשת רק "חצי" ראייה ממסמך שלם, אינו ראוי ותקין.
- ב. המסמך הוגש בהסכמה לעיון בית המשפט. עיון בו מלמד כי יש בו כדי לתמוך לכאורה בהגנת הנאשם 1 מעבירת השיבוש המיוחסת לו, באשר הוא מלמד לכאורה, כי בניגוד לאמור בכתב האישום, הנאשם תיעד ודיווח על המעשה המתואר בכתב האישום.
- ג. המסמך משקף תמונת מצב אותה תיעד הנאשם 1 בעצמו. הוא זה שערך את המסמך אשר מתאר, הלכה למעשה, את האירוע, את מעורבותו באירוע, מה עשה כיצד עשה, באיזה נסיבות התעמת עם המתלונן ומדוע, תוך שהוא עצמו מספק גרסה משלו לדברים. בנסיבות אלה, התעלמות ממסמך כה מהותי, תחטא לחקר האמת ולעשיית משפט צדק, עליהם מצווה בית המשפט, בהיותם תכליתו של המשפט הפלילי.

- ד. הנני ער לטענות ההגנה בדבר החשש לפגיעה בקו ההגנה, אך הטענה נשמעה כוללנית ואף מוקשית בעיני, שכן, בהינתן תשובת הנאשם 1 לכתב האישום, בו הוא שלל אחריותו לתקיפה, ונוכח הסרטון המתעד לכאורה את התקיפה שהוגש כראיה, לא מצאתי כי קבלת המסמך שהנאשם 1 עצמו כתב וניסח עובר לאירוע, המבטא את גרסתו למהלך האירוע, תקפח את הגנתו.
- ה. באשר לשינוי קו ההגנה או הוספה עליו, הנאשמים טרם העידו, המסמך הובא לידיעתם לפני כחצי שנה, ולכן הם יוכלו לכלכל את צעדיהם כדי שיימצאו לנכון, בדגש על הנאשם 1. אציין, כי להגשת המסמך אין השלכה ממשית על הגנת הנאשם 2 ולכן אני דוחה את התנגדותו.
19. לא ניתן לסיים את ההחלטה ללא ביקורת על התנהלות התביעה. מדובר באירוע ישן, המשפט מתנהל כבר מס' שנים. המסמך המדובר הוא חלק מדוח פעולה של הנאשם 1, אך בסיסי הוא שחומר כזה יתפס כחלק מחומרי החקירה בתיק. קל וחומר כאשר לדברי התביעה הוא מהותי, וטומן בחובו לכל הפחות ראשית הודיה בתקיפה הנטענת. למרות חשיבותו, לא נמצא דוח פעולה זה בחומרי החקירה, והתביעה פנתה וביקשה השלמת חקירה רק במהלך שלב מתקדם של התיק, ורק סמוך לחודש מאי שנה זו הוא אותר. הדבר מוסיף לסרבול המשפט ומעכב אותו. שכן, לולא המחלוקת אותה "יצר" העניין, ניתן היה היום לשמוע את פרשת ההגנה ולסיים את ההליך ללא עינוי דין מיותר לנאשמים, וראו דברי ב"כ הנאשם 2 על עיכוב מקצועי אצל הנאשם 2.
20. סוף דבר, בהינתן מכלול שיקולים שנמנו לעיל, ועל אף שהדעת אינה נוחה מהתנהלות התביעה בלשון המעטה, נוטה הכף לעבר האינטרס הציבורי, למתן היתר למאשימה להגיש את המסמך שערך הנאשם 1 וכך אני מורה.
21. המסמך, נספח לדוח פעולה שערך הנאשם 1 - מתקבל ומסומן ת/17
22. אשר לבקשת ב"כ הנאשם 1 לבטל את כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק, בהפנותו להורות סעיף 149 (10) לחסד"פ. אינני סבור זהו המקרה.
23. כאמור, לפי ההלכה הפסוקה, רשאי בית המשפט, לקבל ראיה לאחר סיום הבאת ראיות התביעה, מטעמי חשש לעיוות דין כלפי הציבור ולהעדיף את האינטרס הציבורי והגשמת תכלית עשיית צדק והחתימה לחקר האמת, על פני הפגיעה או הנוחות שיש בכך לנאשם. עוד אזכיר, כי לפי עמדת הסניגור, יש בקבלת הראיה להוביל לזיכוי הנאשם 1 מעבירה חמורה שבכתב האישום. כך, שלא מדובר במקרה בו יש "סתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית" (סעיף 149(10) לחסד"פ).
- ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"ה, 19 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.